

ДО
ПРОКУРОРСКАТА КОЛЕГИЯ НА
ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Отговори на въпросите на Сдружение „Център за съзидателно правосъдие“
от Николай Любенов Димитров – кандидат за избран член на Прокурорската
колегия на ВСС

1. Мястото на прокуратурата е в Съдебната власт. Прокуратурата е част от конституционно установената в държавата съдебна власт. Въпросният неин статут произтича от регламента относно устройството, функциите и правомощията на този орган (чл. 126 и чл. 127 КРБ), който е част от съдържанието на Глава шеста от Основния закон – “Съдебна власт”. Българската прокуратура функционира като съставна част на съдебната система. “Прокуратурата – се сочи в Решение № 8/01.09.2005 г.по к.д№7/2005г. на КС – е елемент от системата на съдебната власт, поради което структурата ѝ е в съответствие с тази на съдилищата. От друга страна, тя е относително самостоятелна съставка на единната магистратура поради въвеждането на специфични, отнасящи се само до нея принципи на организация като изява на особеностите при реализацията на съдебната власт чрез прокурорските органи...” С приетото Решение №3 на Конституционния съд от 2003г. преместването на прокуратурата в изпълнителната власт може да стане само чрез Велико народно събрание. Правосъдие могат да осъществяват само органи на съдебната власт. За да може да осъществява ефективно възложените ѝ компетентности и да осигурява защита на правовия ред и правата на гражданите, прокуратурата следва да е еднакво отдалечена от другите власти.
2. Съдебната власт включва съд, прокуратура и следствие. Всяка структура има своите особености, поради което са формирани и отделните колегии на Висшия съдебен съвет. Съществуват обаче въпроси, които са общи за всички структури на Съдебната власт, поради което те трябва да се решават от Пленума на ВСС. Не считам за необходимо разделянето на ВСС на два независими органа.

3. Разследването за извършено престъпление от всеки един гражданин на Р.България е регламентирано в НПК. Това е законоустановената процедура. Искане за освобождаване на главния прокурор от заеманата от него длъжност се разглежда от органа, който го е избрал – Висшия съдебен съвет, по определен от него ред.
4. Не считам, че следва да има съдебен контрол върху отказите на прокуратурата да образува досъдебни производства. Проверките по реда на ЗСВ и постановленията на прокуратурата за отказ да се образува досъдебно производство са извънпроцесуална дейност – чл. 145 от ЗСВ. Съдът е компетентен да осъществява контрол в определени от закона случаи само върху образувани досъдебни производства, т.е. при наличие на наказателен процес.
5. Не считам, че на този етап се налага по-нататъшно оптимизиране на „съдебната карта“ в частта за органите на прокуратурата. Структурата на прокуратурата е в съответствие с тази на съдилищата – чл. 126, ал.1 КРБ. Осъществената реформа с обединяване на районните прокуратури постига поставените цели за равномерност на натоварването и решаване на проблема с липсата на кадри в определени места в страната.
6. Необходимостта от командироването е продиктувана от бавното провеждане на конкурсите. Командироването следва да се извършва само при доказана служебна необходимост и при спазване на определени условия и ред. Изрично следва да се формулират основанията за командироване, като се повишат изискванията към командированите магистрати – да са с безупречни и безспорни качества, с необходимия професионален стаж и опит. Намирам, че следва да се предвиди срок за командироване, но той не може да бъде по-малък от една година. Всяка работа има своите специфики и следва да се предостави възможност за тяхното овладяване и пълноценно участие в структурата, в която е командирован магистрата. В разпоредбата на чл. 147 ЗСВ са посочени ръководителите които имат правомощието да командироваат, както и в какви случаи.

С уважение:

Николай Любенов